

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010004
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814010004.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. marca 2015 vo Vranove nad Topľou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný :

C. I., nar. XX.XX.XXXX vo H. U. F., trvale bytom
Ď. č. XX, okr. Vranov nad Topľou, nezamestnaný,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 28.07.2013 asi o 11:40 hod., bez súhlasu a vedomia užívateľa osobného motorového vozidla značky Mazda 323, poznávacej značky Českej republiky XUXXXXX, M. Š., nar. XX.XX.XXXX a majiteľky motorového vozidla O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ul. K. E. XXXX/XX, F., Česká republika, viedol uvedené motorové vozidlo po štátnej ceste v T. U. F., okr. Vranov nad Topľou, smerom na D. a pri odbočovaní vľavo na miestnu komunikáciu, na Ul. L. v T. U. F., okr. Vranov nad Topľou, nedal prednosť v jazde protiidúcemu motocyklu značky Yamaha, evidenčného čísla H.-XXX K., ktoré viedol poškodený C. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. č. XX, okr. Vranov nad Topľou, ktorý prichádzal po hlavnej ceste zo smeru od Prešova, v dôsledku čoho motocykel prednou časťou narazil do pravej prednej a bočnej strany motorového vozidla zn. Mazda, motocykel pri zrážke odhodilo na ľavú stranu cesty, kde motocykel narazil do zaparkovaného motorového vozidla zn. Citroën Xsara, evidenčného čísla H.-XXX R., majiteľky G. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. X, okr. Vranov nad Topľou, pričom pri zrážke poškodený C. Č.Í. utrpel trieštivú zlomeninu dolnej časti pravej vretennej kosti, zlomeninu pravej laktbovej kosti, zlomeninu strednej časti pravej stehennej kosti a ďalšie zranenia s dobou liečenia najmenej 5 mesiacov, na motocykli zn. Yamaha vznikla škoda poškodenému C. Č. vo výške 2.007,- Eur, na motorovom vozidle značky Mazda 323 vznikla škoda poškodenej O. L. vo výške 738,- Eur a na motorovom vozidle zn. Citroën Xsara vznikla škoda poškodenej G. N. vo výške 250,- Eur,

t e d a

- inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,
- neoprávnene používal cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona,
- prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení rovnováhy pomeru poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkých druhov po dobu 2 (dvoch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku p o v i n n o s ť z titulu nároku na náhradu škody nahradiť poškodeným :

a/ Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., so sídlom v Bratislave, Mamateyova č. 17, IČO : 35 937 874, krajská pobočka Prešov, Ul. Kúpeľná 5, Prešov, sumu 664,31 Eur (šesťstošesťdesiatštyri eur a tridsaťjeden eurocentov),

b/ Sociálnej poisťovni a. s., so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8 a 10, pobočka Vranov nad Topľou, A. sumu 198,50 Eur (stodeväťdesiatosem eur a päťdesiat eurocentov),

c/ G. N., nar. XX.X.XXXX vo H. U. F., trvale bytom H. č. X, okr. Vranov nad Topľou, sumu 250,00 Eur (dvestopäťdesiat eur),

d/ C. Č., nar. XX.XX.XXXX vo H. U. F., trvale bytom D. č. XX, okr. Vranov nad Topľou, sumu 2.007,00 Eur (dvetisíc sedem eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku o d k a z u j e poškodenú G. N. so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaný vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku. Keďže obžalovaný na otázku položenú mu v zmysle ust. § 333 ods. 3 písm. h) Tr. poriadku síce odpovedal áno, ale túto odpoveď doplnil vyjadrením, že má záujem objasniť niektoré okolnosti predmetnej dopravnej nehody, súd v zmysle ust. § 257 ods. 7 Tr. poriadku toto vyhlásenie obžalovaného neprijal.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného I., poškodeného Č., poškodenej N., svedkov G., W. a D., znalca B. L., prečítaním svedeckých výpovedí poškodeného M. Š. a poškodenej O. L. a splnomocnených poškodených Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. a Sociálnej poisťovni z prípravného konania, oboznámením znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva a farmácie a z odboru cestnej dopravy ako aj ďalšími listinnými dôkazmi uvedenými v texte, na základe čoho mal súd skutkový stav za preukázaný tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný C. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodený Š. ho na motorovom vozidle zn. Mazda 323 často posielal pracovne do R. a pritom vedel, že uvedené motorové vozidlo nemá povinné zákonné zmluvné poistenie. Dňa 25.07.2013 sa s poškodeným Š. stretol na benzínovom čerpadle v I., kde si poškodený všimol poškodený blatník. Povedal mu, že uvedený blatník má opraviť a uvedené vozidlo potom vrátiť. Poškodený Š. mu pritom vtedy na benzínovej pumpe povedal len to, že mu má vrátiť uvedené motorové vozidlo po oprave a prikázal mu, aby s týmto vozidlom nejazdil po I., aby poškodené vozidlo nevidel jeho otec. Súhlas na používanie uvedeného motorového vozidla mal len ústny, nie písomný. Dňa 28.7.2013 ho navštívil v obci R. svedok G. a po ukončení návštevy ho požiadal, aby spolu išli za jeho sestrou do T. U. F.. Keď prišiel do T. U. F., tak začal odbočovať z hlavnej cesty doľava smerom k pošte. V protismernom jazdnom pruhu si oproti všimol strieborné motorové vozidlo zn. Fiat Palio, zastavil svoje vozidlo a pustil toto vozidlo zn. Fiat Palio. Po uvedenom úkone, pričom dal smerovku doľava, začal odbočovať doľava smerom k pošte, zrazu počul dvakrát pridanie plynu na

motorke a potom len zacítil náraz motorky do dverí spolujazdca, kde sedel svedok G.. Prítomní ľudia mu hovorili, že vystúpil z vozidla, ale on si pamätá len to, že sa prebral v sanitke a že svedok G. O.d neho pýtal doklady od vedenia motorového vozidla. Navrhol vypočúť svedka C. W. na okolnosť rýchlosti motocykla poškodeného Č.. Uviedol, že motocykel zbadal až v momente, keď do neho narazil. Poukázal na to, že poškodený Č. sa pohyboval rýchlosťou 78 km/h, čo bola nárazová rýchlosť a rýchlosť pred zrážkou bola ešte vyššia. Vyjadril sa, že keďže ho poškodený Č. videl 25 metrov pred zrážkou, tak sa mu mal vyhnúť. Poškodený Č. sa podľa jeho názoru nevenoval dostatočne vedeniu svojho motocykla.

Poškodený C. Č. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 28.07.2013 išiel na motocykle zn. YAMAHA R1 z miesta bydliska z obce D. na N., na oblasť N.. Počas jazdy mestom T. U.. išiel po hlavnej ceste rýchlosťou asi 60 km/h a mal zaradený druhý rýchlostný stupeň. Keď sa blížil k pošte v T. U., tak oproti sebe zbadal červené motorové vozidlo, ktoré odbočovalo z hlavnej cesty doľava smerom k pošte. Vzhľadom na veľmi krátku vzdialenosť medzi jeho motocyklom a vozidlom, sa už nemohol vyhnúť zrážke a svojim motocyklom narazil do prednej strany tohto vozidla. Vyjadril sa, že obžalovaný I. odbočoval doľava, smerom k pošte a preto mal najprv vyčkať za tým, ako prejde svojim motocyklom a potom mal obžalovaný I. odbočiť. Po uvedenej dopravnej nehode bol celý rok práceneschopný a po uplynutí jedného roka mu priznali dosiaľ čiastočný invalidný dôchodok vo výške 120,-Eur, keďže mu nepriznali zdravotné postihnutie nad 70 %, pričom voči takémuto rozhodnutiu Sociálnej poisťovne sa odvolal. V dôsledku predmetnej dopravnej nehody nemôže hýbať pravou rukou, má obmedzenú hybnosť pravej nohy, ako aj hybnosť zápästia pravej ruky, v kolene pravej nohy má kovovú dlahu a takisto má poškodený sluch tak, že na ľavé ucho počuje na 60 % a na pravé ucho na 80 %, keďže pri dopravnej nehode mu odlepilo ušný bubienok. V čase rozhodovania súdu už nemohol vykonávať živnosť v oblasti prác na stavbách. Samostatne zvládne hygienické úkony a obliekanie sa, ale pri príprave stravy je odkázaný na pomoc svojej sestry. Vyjadril sa, že keď zbadal motorové vozidlo obžalovaného Mazda 323, zareagoval asi 8 či 10 m od miesta zrážky, nestihol ani zabrzdiť a narazil do motorového vozidla obžalovaného. Pamätal si len moment zrážky a nevedel uviesť, kde skončil jeho motocykel a ani vozidlo zn. Mazda 323.

Z výpovede svedka G. na hlavnom pojednávaní mal súd za zistené, že s obžalovaným I. sa dohodol, že pôjdu navštíviť jeho sestru do T. U.. Spolu išli na motorovom vozidle zn. Mazda červenej farby s českými poznávacími značkami. Keď vošli do T. U., tak obžalovaný I. chcel odbočiť doľava, smerom k pošte. Pri odbočovaní doľava obžalovaný I. pribrzdil, vyhodil smerovku, pričom on nevidel žiadneho motorkára. Pamätal si akurát to, že motocykel narazil do jeho strany, strany spolujazdca a on vyletel von cez okno. Obžalovaného I. potom položili na stoličku, ktorú doniesol nejaký muž z krčmy. Pred samotným nárazom obžalovaný I. zabrzdil, keď odbočoval doľava a vyhodil smerovku. On sedel na mieste spolujazdca a nevidel pred sebou v protismernom jazdnom pruhu žiadne iné motorové vozidlo. Vyjadril sa, že obžalovaný I. mal motorové vozidlo zn. Mazda 323 požičané od jedného kamaráta a mal súhlas na jeho používanie.

Podľa svedeckej výpovede svedka C. W. na hlavnom pojednávaní sa v uvedený deň 28.07.2013 spoločne so svedkom D. a ich manželkami vracali zo svadby v T. domov, do N. L.. V obci R. sa pred nich zaradilo motorové vozidlo zn. Mazda s českými poznávacími značkami, pričom istý čas išli tesne za ním a potom sa vzdialenosť medzi nimi zväčšila na 10-15 metrov, z čoho usúdil, že toto vozidlo obžalovaného smerom do T. U. F. išlo rýchlejšie. Keď vošli do T. U. F., tak vozidlo zn. Mazda z hlavnej cesty začalo na križovatke odbočovať doľava. Uvedené vozidlo nezastavilo, pretože v takom prípade by sa k nemu priblížili, čo sa nestalo. Obžalovaný I. len spomalil a plynulo odbočoval doľava. Nevšimol si, či obžalovaný vyhodil smerovku. Keď vozidlo zn. Mazda začalo odbočovať doľava, tak oproti nemu videl motocykel a to asi päť metrov pred týmto vozidlom. V momente, keď zbadal motocykel, pomyslel si, že musí dôjsť k zrážke medzi motocyklom a motorovým vozidlom. Motocykel narazil do prednej pravej časti vozidla zn. Mazda a poškodený Č. preletel cez uvedené motorové vozidlo, šúchal sa a potom pristál pri prednom kolese ich vozidla na strane vodiča. Motocykel narazil do pravej časti vozidla zn. Mazda a odhodilo ho doľava, pričom motocykel nabúral do zaparkovaného vozidla svetlej alebo modrej metalízy. Nevedel uviesť, či obžalovaný I. dal pred odbočovaním smerovku doľava. Pred odbočovaním doľava však obžalovaný spomalil a plynulo odbočoval doľava. Pokiaľ by obžalovaný I. svojim vozidlom zastavil, tak by sa priblížili a z toho vydedukoval, že obžalovaný I. E. vozidlom nezastavil. Nevidel v protismernom jazdnom pruhu vozidlo zn. Fiat Palio. Motorové vozidlo obžalovaného išlo podľa jeho názoru primeranou rýchlosťou a nevedel sa vyjadriť k rýchlosti motocykla. Vyjadril sa, že motocykel sa nachádzal v takej vzdialenosti od motorového vozidla obžalovaného, že zrážke už nemohol zabrániť.

Svedok G. D. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že v uvedený deň spoločne so svedkom W. sa vracali zo svadby na motorovom vozidle zn. Renault Fluence, ktoré viedol svedok W., on sedel na mieste spolujazdca a na zadných sedadlách sedeli ich manželky. Keď vyšli z obce R., tak sa pred nich zaradilo motorové vozidlo zn. Mazda červenej farby s českými poznávacími značkami. Nevenoval pozornosť premávke na ceste, ale sledoval okolie. Keď svedok W. skríkol, tak vtedy zbadal, že sa niečo mihlo pred ich predným sklom a videl ako niečo po ľavej strane ich vozidla spadlo na zem. Keď obaja vyšli z vozidla, tak si všimol, že vedľa ich vozidla leží na zemi motorkár a to konkrétne pri ľavom prednom kolese. Potom videl, ako z červenej Mazdy predným sklom vychádza obžalovaný I.. Obžalovanému poskytli prvú pomoc okoloidúci a motorkárovi poskytla prvú pomoc jeho manželka, ktorá je zdravotnou sestrou. Po predmetnej zrážke videl, ako motocykel zastal pri zaparkovanom bielom aute a motorové vozidlo zn. Mazda zostalo na križovatke, ale trošku ho odhodilo. Motocykel si nevšimol a zrážku nevidel, pričom spozoroval len to, ako motocyklista pristál pri ich aute.

Z výpovede znalca B. Š. L. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že dňa 28.07.2013 v čase o 11:36 hod. došlo na štátnej ceste B. v meste T. U. F. k dopravnej nehode a to tak, že motorové vozidlo zn. Mazda 323 jazdilo v smere od R. na D. rýchlosťou 32,35 km/h, čo je rýchlosť nižšia ako rýchlosť v danom úseku dovolená, pričom pri odbočovaní vľavo na vedľajšiu cestu došlo k zrážke s oprotiidúcim motocyklom zn. Yamaha, ktoré išlo rýchlosťou 78,44 km/h. K zrážke došlo v ľavej polovici vozovky v smere jazdy motorového vozidla Mazda. Po zrážke motorové vozidlo zn. Mazda prešlo vzdialenosť približne asi ešte 5 metrov a ostalo stáť na vedľajšej ceste. Motocykel odhodilo na ľavú polovicu vozovky v smere jeho jazdy, kde narazilo do motorového vozidla zn. Citroën Xsara. Z analýzy nehodového deja podľa znalca nevyplýva, že by motorové vozidlo zn. Mazda zastalo pred odbočením na vedľajšiu cestu. Podľa ust. § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len cestný zákon) vodič odbočujúci vľavo je povinný dať prednosť v jazde oprotiidúcim motorovým vozidlám. Podľa ust. § 2 ods. 2 písm. b) tohto zákona dať prednosť v jazde je povinnosť účastníkov cestnej premávky počínať si tak, aby ten, kto má prednosť v jazde, nemusel meniť smer alebo rýchlosť jazdy. V danom prípade si vodič motorového vozidla zn. Mazda 323 nepočínal tak, aby oprotiidúci motocykel nemusel zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy, t. j. ak by k zrážke nemalo dôjsť, potom poškodený Č. musel motocyklom brzdiť alebo sa vyhýbať. Obžalovaný I. ako vodič motorového vozidla zn. Mazda 323 mohol zrážke zabrániť tak, že by dodržiaval ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z. a dal by prednosť oprotiidúcemu motocyklu, nezačal by odbočovanie vľavo, dal by prednosť oprotiidúcemu motocyklu zn. Yamaha poškodeného Č. a vykonal by odbočovací manéver až po prejení motocykla po hlavnej ceste. Vodič motocykla zn. Yamaha, poškodený Č., mohol zrážke s odbočujúcim vozidlom zn. Mazda 323 zabrániť, ak by po ceste jazdil rýchlosťou 39 km/h a vtedy by s uvedeným vozidlom zastavil pri nekolíznom brzdení do miesta zrážky a k zrážke by nedošlo. Pokiaľ by sa vodič motocykla pohyboval po uvedenej ceste dovolenou rýchlosťou 50 km/h a reagoval by, keď už reagovať mohol, t. j. keď oprotiidúce vozidlo zn. Mazda prešlo pri odbočovaní za stredovú čiaru približne 1 m, nezastavil by s motocyklom pri kolíznom brzdení pred miestom zrážky a zrážke by nezabránil. Na základe uvedeného znalec skonštatoval, že vyššia rýchlosť jazdy motocykla zn. Yamaha nemala vplyv na technickú príčinu dopravnej nehody. Zo záznamu z bezpečnostných kamier zistil, že v čase dopravnej nehody a ani tesne pred dopravou nehodou sa na mieste činu nenachádzalo strieborné motorové vozidlo zn. Fiat Palio. Na uvedenom zázname bolo zaznamenané len motorové vozidlo tmavej farby, ktoré prechádzalo miestom zrážky 10 sekúnd pred zrážkou. V čase zrážky sa uvedené vozidlo tmavej farby nachádzalo vo vzdialenosti viac ako 120 metrov od miesta zrážky. Zo záznamu z bezpečnostných kamier je takisto zrejmé, že žiadne motorové vozidlo medzi motocyklom a uvedeným vozidlom tmavej farby daným úsekom neprechádzalo. Technickou príčinou dopravnej nehody bol kolízny odbočovací manéver obžalovaného I., ktorý vyvolal kolíznu situáciu a ktorej by vodič motocykla napriek správnej technike jazdy nedokázal zabrániť, aj keby sa pohyboval dovolenou rýchlosťou 50 km/h a reagoval by na odbočovací manéver motorového vozidla zn. Mazda, keď už reagovať mohol a zrážke s motorovým vozidlom, zn. Mazda by nezabránil. Vodič motocykla, pokiaľ by sa pohyboval rýchlosťou 50 km/h, čo je teda 13,8 m/s, by vzdialenosť 25 metrov prešiel za necelé 1,8 sekundy. Z fyziologického hľadiska reakčná doba vodiča motocykla je okolo 1 sekundy, nábeh brzdného účinku motocykla je 0,4 - 0,6 sekundy a tak zvyšný čas 0,4 sekundy na odbočovací vyhýbací manéver je nedostatočný na to, aby sa vodič motocykla mohol bezpečne vyhnúť odbočujúcemu vozidlu zn. Mazda. Doplnil, že za odbočujúcim vozidlom zn. Mazda sa pohybovalo ďalšie vozidlo, ktoré bolo zaznamenané v zápisnici z dopravnej nehody a preto vodič motocykla ani nemal priestor uskutočniť vyhýbací manéver, lebo mu v tom bránilo vozidlo idúce za vozidlom obžalovaného Mazda 323. Z techniky jazdy motocyklistu vyplýva, že pred zrážkou s motorovým vozidlom obžalovaného sa snažil motocyklom vyhnúť vpravo a potom vľavo, čo

vyplýva aj z charakteru priebehu tejto dopravnej nehody. Postavenie motorových vozidiel po zrážke zaznamenané vo fotodokumentácii jeho znaleckého posudku naznačuje určitý vyhýbací manéver vodiča motocykla, čo nasvedčuje tomu, že poškodený Č. sa venoval vedeniu svojho motocykla. Uvedená dopravná nehoda sa stala na priamom úseku cesty mesta T. U. F., kde pred motocyklom nejazdilo žiadne iné vozidlo, ktoré by bránilo vo výhlade vodičovi vozidla Mazda na motocykel. V čase dopravnej nehody bola viditeľnosť dobrá, nebola znížená poveternostnými vplyvmi, takže vodič motorového vozidla zn. Mazda mohol motocykel uvidieť vo vzdialenosti najmenej 100 metrov. Keď obžalovaný odbočoval s vozidlom zn. Mazda bol motocykel vzdialený od uvedeného vozidla vo vzdialenosti 33,22 metrov a 24,21 metrov od miesta zrážky.

Poškodená G. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v uvedený deň bola v práci a svoje motorové vozidlo zn. V. zaparkovala mimo krajnice oproti pošte v T. U. F. v smere jazdy od mesta H. U. F. do mesta D.. Keď jej nejakí spoluobčania povedali, že jej z auta tečie benzín, prišla k svojmu motorovému vozidlu, na ktorom boli zahnuté predné dvere a bočné okrasné lišty boli vylámané aj na predných a aj na zadných dverách. Motocykel ležal na zemi a to v blízkosti jej motorového vozidla, bol rozbitý a niektoré súčiastky boli porozhádzané v blízkosti jej vozidla. Uvedené motorové vozidlo zn. Citroën Xsara si dala opraviť za sumu 649,- Eur. Na hlavnom pojednávaní si uplatnila nárok na náhradu škody totožne ako v prípravnom konaní vo výške 600,- Eur.

Poškodený M. Š. ešte v prípravnom konaní vypovedal, že keď bol na návšteve u svojej sesternice O. L. v R., tak mu požičala motorové vozidlo zn. Mazda s českou poznávacou značkou XAUXXXXX, na ktorom jazdil asi dva mesiace, po uplynutí ktorých toto auto odstaviť a používal motorové vozidlo svojho brata. Nezrealizoval prepis predmetného motorového vozidla na svoju osobu a zákonné zmluvné poistenie na toto vozidlo platila jeho sesternica v českej poisťovni E.. Neskôr sa stretol s obžalovaným I., obaja si vybavili prácu v R. a navzájom sa dohodli, že uvedené motorové vozidlo budú využívať na cestu za prácou do R.. Neskôr obžalovanému I. povedal, aby s uvedeným vozidlom nikam nechodil, aby ho odstaviť, lebo nevedel, ako je to so zaplatením zákonnej poisťky. Uvedené motorové vozidlo poskytol obžalovanému asi 5 dní pred dopravnou nehodou. Potom v nedeľu dňa 28.07.2013 sa telefonicky dozvedel, že obžalovaný C. I. mal s týmto vozidlom dopravnú nehodu. Zdôraznil, že dňa 28.07.2013 nedal súhlas obžalovanému na vedenie predmetného motorového vozidla. Škodu na uvedenom vozidle ohodnotil na hodnotu 500,- Eur.

Podľa svedeckej výpovede poškodenej O. L. v prípravnom konaní bola majiteľkou motorového vozidla zn. Mazda 323, ktoré vlastnila od roku 2009 alebo 2010 a v roku 2011 toto vozidlo požičala na dobu neurčitú svojmu bratancovi M. Š.. keďže v tej dobe bol vo finančnej tiesni a auto potreboval. Auto poškodenému Š. požičala s podmienkou, že bude uhrádzať všetky úhrady za vozidlo a samozrejme aj povinné zákonné zmluvné poistenie. Keďže jej prišlo domov oznámenie z poisťovne, že povinné zákonné zmluvné poistenie nebolo uhradené, tak sa na to opýtala poškodeného Š., ktorý jej sľúbil, že poistné plnenie uhradí, čo sa však nestalo. Vozidlo teda požičala bratrancovi v júli 2011 a to na dobu neurčitú do doby, kedy bude poškodený toto vozidlo potrebovať. Po dobu používania motorového vozidla mal poškodený Š. platiť povinné zákonné zmluvné poistenie vozidla, zaisťovať technickú kontrolu vozidla, kontrolu emisií a teda sa kompletne starať o motorové vozidlo po celú dobu jeho užívania. Neuplatnila si nárok na náhradu škody.

Splnomocnenkyňa Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. JUDr. B. R. v prípravnom konaní uviedla, že v čase jej výsluchu táto poisťovňa vynaložila náklady spojené s liečením poškodeného C. Č. ako ich poisťovňa v celkovej sume 664,31 Eur.

Splnomocnenkyňa Sociálnej poisťovni JUDr. E. G. v prípravnom konaní vypovedala, že poškodený C. Č. bol práceneschopný v období od 29.07.2013 do 31.08.2013, kedy mu boli vyplatené nemocenské dávky vo výške 198,50 Eur.

Podľa znaleckého posudku G.. D. H. z odboru zdravotníctva a farmácie, poškodený C. Č. utrpel trieštivú zlomeninu dolnej časti pravej vretennej kosti s posunom úlomkov, zlomeninu bodcovitého výbežku pravej lakťovej kosti, medzihrboľovú a trieštivú zlomeninu strednej časti pravej stehnovnej kosti, zakrvácanie dutín klinovej kosti, viac vľavo, zlomeninu ľavej strany čeľuste s posunom úlomkov, zlomeninu ľavého krídlového výbežku, stav po krvácaní z pravého ucha, náhlu stratu sluchu ľavého ucha prechodného typu, vyklbenie vnútornej časti kľúčnej kosti, zlomeninu záhlavného hrboľa, zlomeninu pravej lopatky

bez posunu úlomkov, kompletne poškodenie pravého ramenného nervového pletenca, pomliaždenie pravých pľúc, tržno - zmliaždenú ranu pravého kolena, ľahký stupeň úrazového šoku, ktoré vo svojom súhrne predstavujú polytraumu. Nebolo možné pritom ustáliť, ktoré poranenie vzniklo priamo ako následok zrážky poškodeného s vozidlom a ktoré poranenie vzniklo ako následok pádu poškodeného na vozovku. Uvedené poranenia mohli vzniknúť ako pri náraze poškodeného do vozidla, tak i pri páde poškodeného po zrážke s motorovým vozidlom. Keďže sa jednalo o pád motocyklistu na vozovku i náraze do vozidla, je viac ako pravdepodobné, že príčinou všetkých poranení poškodeného bol predovšetkým pád na vozovku - náraz na vozovku hlavou a pravou stranou tela, keďže sa jedná o poranenie hlavy a väčšina poranení končatín a trupu bola na pravej strane. Priemerná doba liečenia najzávažnejšieho poranenia a to zlomenín stehennej kosti a poškodenia ramennej nervovej pletene sa pohybovala v rozmedzí 5-6 mesiacov s čím korelovala doba práceneschopnosti. Poškodený sa liečil a bol práceneschopný od 28.07.2013 naďalej v čase vypracovania znaleckého posudku. Dobu liečby ako aj dobu práceneschopnosti poškodeného vyhodnotil znalec ako primerané druhu, rozsahu a závažnosti utrpených poranení. Poškodený bol a ešte stále je značne obmedzený v samoobsluže, v starostlivosti o hygienu a v pohybe. Po celú dobu ústavnej liečby poškodený vyžadoval pomoc druhej osoby, v čase znaleckého dokazovania dopomoc pri starostlivosti o hygienu. Po úraze i po operáciách mohol trpieť silnými až veľmi silnými bolesťami v mieste zlomenín pravého zápästia a pravého stehna, ktoré mohli trvať 1-2 dni, boli tlmené liekmi a znehybnením, ktoré prešli do stredne silných bolestí v trvaní 2-3 dni, neskôr do slabých bolestí v trvaní niekoľkých týždňov. Na konci ústavnej liečby sa poškodený obmedzene pohyboval s pomocou barier bez zaťažovania pravej dolnej končatiny. V čase vypracovania znaleckého posudku bol poškodený stále v liečbe a preto sa znalec nemohol exaktne vyjadriť k trvalým následkom. So stopercentnou istotou trvalé následky podľa jeho názoru zanechá poranenie nervového ramenného pletenca - obmedzenie pohyblivosti i citlivosti hornej končatiny však znalec zatiaľ nemohol stanoviť. Veľmi pravdepodobne trvalé následky zanechajú i zlomeniny pravej stehennej kosti - napádanie na pravú dolnú končatinu. Nejasné boli i následky náhlej straty sluchu pravého ucha. Bolesťné znalec ohodnotil na sumu 1.025 bodov, pričom upozornil, že poškodený bol v čase jeho znaleckého vyšetrenia ešte v liečbe, teda niektoré poškodenia ešte neboli diagnosticky doriešené a preto takto stanovená výška bolestného nemusela byť definitívna.

Zo znaleckého posudku znalca B.. L. Š. z odboru cestnej dopravy vyplýva, že techniku jazdy vodiča motorového vozidla zn. Mazda 323 a to obžalovaného na základe vykonaných analýz možno vyhodnotiť ako nesprávnu. Vodič motorového vozidla zn. Mazda 323 síce jazdil v danom úseku cesty rýchlou nižšou, ako je rýchlosť dovolená, avšak pri odbočovaní vľavo nedal prednosť oproti idúcemu motocyklu, ktorého vodič by napriek správnej technike jazdy nezastavil s motocyklom do miesta zrážky. Kolízny odbočovací manéver vodiča motorového vozidla zn. Mazda 323 bol ten nesprávny prvok v technike jazdy obžalovaného, ktorý vyvolal kolíznu situáciu a ktorej by vodič motocyklu napriek správnej technike jazdy nedokázal zabrániť, resp. zastaviť do miesta zrážky nekolíznym brzdením. Techniku jazdy vodiča motocykla zn. Yamaha vyhodnotil znalec tiež ako nesprávnu, keďže jazdil v intraviláne obce rýchlou vyššou, ako je rýchlosť dovolená, avšak táto vyššia rýchlosť vodiča motocykla nebola tým prvkom nehodového deja, ktorý by motocyklistovi po rozpoznaní kolíznej situácie znemožnil zabrániť dopravnej nehode, resp. zastaviť pred miestom zrážky. Po rozpoznaní kolíznej situácie zo strany motocyklistu tento nemohol pri rýchllosti jazdy 50 km/h zastaviť do miesta zrážky. Možno teda konštatovať, že odbočujúci vodič vytvoril vodičovi motocykla prekážku náhlu. V súvislosti s tvrdením obžalovaného, že pred motocyklom išlo motorové vozidlo zn. Fiat Palio striebornej farby sa znalec vyjadril, že z analýzy dopravnej nehody a aj na základe záznamov z bezpečnostných kamier mesta T. U. F. je zrejmé, že žiadne takéto vozidlo sa v tom čase na uvedenom mieste nevyskytovalo. Vodičovi motorového vozidla v čase pred dopravou nehodou nič vo výhľade na motocykel zn. Yamaha nebránilo. Keď obžalovaný - vodič motorového vozidla zn. Mazda začal odbočovací manéver, motocykel zn. Yamaha sa nachádzal od miesta zrážky vo vzdialenosti 24,21 metrov a pre vodiča motorového vozidla zn. Mazda musel byť viditeľný. Vyjadril sa, že vodič motorového vozidla zn. Mazda, obžalovaný, mohol dopravnej nehode zabrániť, ak by nezačal odbočovať vľavo na vedľajšiu cestu v čase, keď oproti nemu išiel motocykel zn. Yamaha. Vodič motocykla zn. Yamaha by mohol zabrániť dopravnej nehode, ak by sa po ceste pohyboval rýchlou 30 km/h, vtedy by s motocyklom zastavil pri nekolíznom brzdení, ak by začal brzdiť v čase, keď vodič motorového vozidla zn. Mazda začal odbočovací manéver. Skonštatoval, že vyššia rýchlosť jazdy vodiča motocykla nebola tým prvkom nehodového deja, ktorý by motocyklistovi po rozpoznaní kolíznej situácie znemožnil zabrániť dopravnej nehode, resp. zastaviť pred miestom zrážky. Po rozpoznaní kolíznej situácie zo strany motocyklistu, tento nemohol pri rýchllosti jazdy 50 km/h zastaviť do miesta zrážky. Skonštatoval, že odbočujúci vodič vozidla zn. Mazda vytvoril vodičovi motocyklu zn.

Yamaha prekážku náhlu. Pokiaľ by vodič motocykla zn. Yamaha jazdil po ceste dovolenou rýchlosťou, t. j. 50 km/h a reagoval by na odbočovací manéver oprotiidúceho motorového vozidla vtedy, kedy reagovať mohol, t. j. 1,12 sekúnd pred zrážkou a brzdil by nekolíznym spomalením, nezastavil by s vozidlom pred miestom zrážky a zrážke by nezabránil. Zastavil by vo vzdialenosti 12,39 metrov za miestom zrážky. Výšku škody na osobnom motorovom vozidle zn. Mazda 323, ktorá vznikla pri dopravnej nehode, ustálil na sumu 738,00 Eur. Výška škody na motocykle zn. Yamaha, ktorá vznikla pri dopravnej nehode je 2.007,- Eur. Pri uvedenej dopravnej nehode došlo aj k poškodeniu motorového vozidla zn. Citroën Xsara, ktoré bolo zaparkované na pravej strane cesty v smere jazdy motorového vozidla zn. Mazda 323, za pravou krajinou, do ktorého narazil motocykel zn. Yamaha YZF R-1 po zrážke s motorovým vozidlom zn. Mazda 323. Výška škody na motorovom vozidle zn. Citroën Xsara pri uvedenej dopravnej nehode je 250,- Eur. Všeobecná hodnota motorového vozidla zn. Mazda 323 pred poškodením ku dňu 28.07.2013 bola 738,00 Eur s DPH.

Vo veci bol vyhotovený plánok dopravnej nehody, zápisnica o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody, záznam dopravnej nehody s príslušnou fotodokumentáciou. V prípravnom konaní bola zabezpečená aj evidenčná karta obžalovaného, zápisy o dychových skúškach obžalovaného I. a poškodeného Č., rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Vranov n/T. o zadržaní vodičského preukazu obžalovaného zo dňa 01.08.2013, kúpno-predajná zmluva s predmetom kúpy Yamaha YZF R-1 1000 z 25.09.2010, osvedčenie o evidencii tohto motocykla a osvedčenie o registrácii motorového vozidla Mazda 323, čestné prehlásenie poškodeného O. L. o požičaní tohto motorového vozidla poškodenému M. Š. zo dňa 23.08.2013. V rámci prípravného konania boli zabezpečené aj lekárske správy poškodeného Č. a obžalovaného I. ako aj vyčíslenie škody poškodenou Všeobecnou zdravotnou poisťovňou a.s. a Sociálnou poisťovňou.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako i v ich súhrne, považoval súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný C. I. sa dopustil skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vykonaním dokazovaním bolo preukázané, že predmetné motorové vozidlo zn. Mazda 323, ktoré obžalovaný I. viedol dňa 28.07.2013, kedy došlo k spôsobeniu dopravnej nehody po zrážke s motocyklom poškodeného Č., bolo vo vlastníctve poškodeného O. L.. Uvedené motorové vozidlo táto poškodená niekedy v júli roku 2011 požičala svojmu bratrancovi, poškodenému M. Š. a udelila mu týmto súhlas na používanie tohto motorového vozidla, čo preukazuje aj čestné prehlásenie podpísané touto poškodenou zo dňa 23.08.2013. Po predchádzajúcej vzájomnej dohode svedka M. Š. a obžalovaného C. I. uvedené motorové vozidlo vyžívali na cestovanie za prácou do R.. Po návrate z R. však poškodený M. Š. požiadal obžalovaného I., aby uvedené motorové vozidlo už nepoužíval na cestovanie, ale aby uvedené motorové vozidlo zaparkoval, keďže nemal vedomosť, či bolo na uvedené motorové vozidlo uhradené povinné zákonné zmluvné poistenie. Obžalovaný síce tvrdil, že poškodený M. Š. ho na benzínovej stanici v meste I. len vyzval, aby s uvedeným motorovým vozidlom nejazdil po meste I., keďže malo poškodený blatník a z tohto dôvodu nemal poškodený M. Š. záujem, aby takto poškodené motorové vozidlo spozoroval jeho otec. Z výpovede poškodeného M. Š. však mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný I. nemal súhlas od tohto poškodeného na používanie uvedeného motorového vozidla. Uviedol, že obžalovanému I. predmetné motorové vozidlo poskytol po návrate z R. asi päť dní pred dopravou nehodou. Uvedený poškodený pritom zdôraznil, že obžalovanému I. neudelil súhlas na používanie motorového vozidla dňa 28.07.2013. V konaní pred súdom a ani v prípravnom konaní, pričom túto skutočnosť netvrdil ani samotný obžalovaný I., nebol produkovaný iný dôkaz, ktorý by preukázal, že by poškodený M. Š. pred predmetnou dopravou nehodou dňa 28.07.2013 udelil písomný či verbálny súhlas obžalovanému I. na používanie motorového vozidla zn. Mazda 323.

Z výpovedí účastníkov dopravnej nehody mal ďalej súd za preukázané, že dňa 28.7.2013 obžalovaný I. riadil predmetné motorové vozidlo zn. Mazda 323 z obce R. do mesta T. U. F., v ktorom mali navštíviť sestru svedka G., ktorý bol v tom čase jeho spolujazdcom. Za uvedeným motorovým vozidlom, používaním v tom čase obžalovaným, pritom od obce R. C.azdilo aj motorové vozidlo zn. Renault Fluence vedené svedkom W., ktorého spolujazdcom bol svedok D.. Po príchode obžalovaného na motorovom vozidle zn. Mazda 323 do mesta T. U. F. obžalovaný začal z hlavnej cesty odbočovať doľava na vedľajšiu cestu smerom k pošte v tomto meste. Obžalovaný tvrdil, že pred začiatkom tohto odbočovacieho manévru s uvedeným motorovým vozidlom zastal. Zastavenie motorového vozidla obžalovaným pred samotným začiatkom odbočovania z hlavnej cesty doľava však nepotvrdil vo

svojej výpovedi ani jeho spolujazdec, svedok G., ktorý vypovedal, že obžalovaný pred začiatkom odbočovacieho manévru len pribrzdil. Takýto úkon s motorovým vozidlom obžalovaným v podobe jeho zastavenia nepreukázala ani svedecká výpoveď svedka C. W., ktorý vypovedal, že obžalovaný pred samotným odbočením doľava z hlavnej cesty len spomalil a plynulo odbočoval doľava. Uvedený svedok pritom vyjadril aj domnienku, že pokiaľ by obžalovaný I. uvedené motorové vozidlo zn. Mazda 323 pred samotným odbočením zastavil, tak by sa so svojim motorovým vozidlom zn. Renault Fluence k motorovému vozidlu obžalovaného priblížil. Obžalovaný I. pritom začal svoj odbočovací manéver v momente, keď oproti nemu sa po hlavnej ceste pohyboval poškodený Č. na svojom motocykle zn. Yamaha. Z výsledkov znaleckého dokazovania z odboru cestnej dopravy ako aj výsluchom znalca B.. L. z tohto odboru na hlavnom pojednávaní mal súd pritom za jednoznačne preukázané, že k zrážke medzi motorovým vozidlom obžalovaného I. a motocyklom poškodeného Č. došlo vtedy, keď obžalovaný I. jazdiaci na motorovom vozidle zn. Mazda 323 rýchlosťou 32,35 km/h pri odbočovaní vľavo nedal prednosť v jazde oproti idúcemu motocyklu poškodeného Č. zn. Yamaha jazdiaceho rýchlosťou 78,44 km/h. V dôsledku takejto obžalovaným vyvolanej kolíznej situácie motocykel zn. Yamaha odhodilo na ľavú stranu cesty, kde narazilo do odstaveného motorového vozidla zn. Citroën Xsara poškodenej N.. Motocyklistu, poškodeného Č., odhodilo cez motorové vozidlo obžalovaného zn. Mazda 323 do ľavého jazdného pruhu pred prichádzajúce motorové vozidlo zn. Renault Fluence svedka W.. Z výsledkov analýzy nehodového deja vykonaného znaleckým dokazovaním z odvetvia cestnej dopravy súd dospel k záveru, že obžalovaný I. pri vykonávaní svojho odbočovacieho manévru porušil ust. § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. cestného zákona v znení neskorších predpisov, podľa ktorého vodič odbočujúci vľavo je povinný dať prednosť v jazde proti idúcim motorovým vozidlám i nemotorovým vozidlám. V zmysle ust. § 2 ods. 2 písm. b) citovaného zákona dať prednosť v jazde je povinnosť účastníka cestnej premávky počínať si tak, aby ten, kto má prednosť v jazde, nemusel zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy. Obrana obžalovaného, že pred vykonaním odbočovacieho jazdného manévru musel dať prednosť oproti idúcemu motorovému vozidlu zn. Fiat Palio striebornej farby bola pritom vyvrátená vykonaným znaleckým dokazovaním. Zo záberov bezpečnostných kamier v meste T.O. U. F. bolo znalcom B.. L. zistené, že v smere jazdy motocykla poškodeného Č. sa pohybovalo motorové vozidlo tmavej farby v uvedený deň v čase o 11:33:59 hod. a to približne 140 metrov pred miestom zrážky. Vychádzajúc zo skutočnosti, že uvedené motorové vozidlo sa pohybovalo v danom úseku cesty dovoľenou rýchlosťou 50 km/hod., čo je 13,88 m/s, tak potom uvedené motorové vozidlo bolo na mieste zrážky za čas 10,08 sekúnd a teda v čase o 11:34:09 hod. Keďže zrážka motorového vozidla obžalovaného I. s motocyklom poškodeného Č. nastala v uvedený deň v čase o 11:34:19 hod., uvedené motorové vozidlo tmavej farby prechádzalo cez miesto zrážky v čase o 11:34:09 hod., t.j. 10 sekúnd pred predmetnou kolíznou zrážkou. V uvedenom čase 10 sekúnd pred zrážkou bolo motorové vozidlo zn. Mazda 323 vedené obžalovaným I. ešte vo vzdialenosti 126,04 metrov pred miestom zrážky a teda obžalovaný I. nemohol dávať prednosť motorovému vozidlu tmavej farby idúcemu pred motocyklom poškodeného Č.. Zo záznamu z bezpečnostnej kamery je pritom je zrejmé, že žiadne iné motorové vozidlo nešlo za uvedeným tmavým motorovým vozidlom, teda pred motocyklom zn. Yamaha vedeného poškodeným Č.. Z týchto zistení vyplýva, že obžalovanému I. žiadne motorové vozidlo nebránilo vo výhlade na prichádzajúci motocykel vedený poškodeným Č.. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovanému I. nič nebránilo vo výhlade na prichádzajúci motocykel poškodeného Č., pričom v čase dopravnej nehody bola viditeľnosť dobrá a nebola znížená vplyvom poveternostným podmienok, mohol obžalovaný zbadieť prichádzajúci motocykel vedený poškodeným Č. už vo vzdialenosti minimálne 100 metrov. Keď obžalovaný I. začal odbočovací manéver doľava so svojim motorovým vozidlom zn. Mazda 323, tak uvedený motocykel zn. Yamaha poškodeného Č. bol od neho vzdialený 33,22 metrov a teda 24,21 metrov od miesta zrážky.

Na základe analýzy nehodového deja tak znalec z odboru cestnej dopravy vyhodnotil techniku jazdy obžalovaného I. ako nesprávnu, keďže tento sa pohyboval v danom úseku dovoľenou rýchlosťou, avšak pri odbočovaní vľavo nedal prednosť oproti idúcemu motocyklu zn. Yamaha poškodeného Č., pričom poškodený Č. by aj pri správnej technike jazdy nezastavil so svojim motocyklom do miesta zrážky. Kolízny odbočovací manéver obžalovaného bol teda tým nesprávnym prvkom techniky jazdy obžalovaného, ktorý vyvolal kolíznú situáciu a ktorej by poškodený jazdiaci na motocykle zn. Yamaha nedokázal zabrániť, resp. zastaviť do miesta zrážky nekolíznym brzdením. Poškodený Č. sa síce pohyboval pred miestom zrážky rýchlosťou 78,44 km/h a jeho nárazová rýchlosť v čase zrážky dosiahla hodnotu 77,00 km/hod., táto vyššia rýchlosť jazdy poškodeného Č. na motocykli však nebola tým prvkom nehodového deja, ktorý by poškodenému Č. po rozpoznaní kolíznej situácie znemožnil zabrániť dopravnej nehode, resp. zastaviť pred miestom zrážky. Po rozpoznaní kolíznej situácie zo strany poškodeného Č. tento nemohol ani pri maximálne dovoľenej rýchlosti 50 km/hod. zastaviť do miesta

zrážky. Pokiaľ by poškodený Č. v takto dovolenej rýchlosti reagovať mohol, t.j. 1,12 sekúnd pred zrážkou a brzdil by nekolíznym spomalením, nezastavil by do miesta zrážky, ale zastavil by až vo vzdialenosti 12,39 metrov za miestom zrážky. Poškodený Č. mohol zrážke zabrániť len vtedy, pokiaľ by sa pohyboval rýchlosťou 39,00 km/hod., vtedy by s motocyklom zastavil pri nekolíznom brzdení, pokiaľ by začal brzdiť v čase, keď obžalovaný ako vodič motorového vozidla zn. Mazda 323 začal odbočovací manéver. Nemožno opomenúť aj tvrdenie znalca B.. L. na hlavnom pojednávaní, že vzhľadom na to, že za motorovým vozidlom obžalovaného sa pohybovalo ešte motorové vozidlo vedené svedkom W., poškodený Č. ani nemal priestor uskutočniť vyhýbaví manéver, keďže mu v tom bránilo uvedené motorové vozidlo zn. Renault Fluence svedka W.. Neobstojí ani vyjadrenie obžalovaného, že poškodený Č. sa nedostatočne venoval vedeniu svojho motocykla zn. Yamaha, keďže znalec B.. L. z techniky jazdy poškodeného usúdil, že pred samotnou zrážkou s motorovým vozidlom zn. Mazda 323 vedeného obžalovaným I. sa poškodený Č. snažil motocyklom vyhnúť vpravo a potom vľavo, keďže do uvedeného vozidla obžalovaného I. vrazil šikmo, pričom v prípade jazdy priamo, tak by bolo na mieste nehody zaznamenané iné postavenie uvedených motorových vozidiel a motocykla poškodeného Č.. Z určitej snahy poškodeného Č. vyhnúť sa zrážke s motorovým vozidlom obžalovaného I. tak znalec usúdil, že poškodený Č. sa plne venoval vedeniu svojho motocykla.

Z vyššie uvedeného priebehu kolíznej zrážky mal tak súd za jednoznačne ustálené, že obžalovaný I. svojim odbočovaním manévrom vytvoril poškodenému Č. jazdiacemu na motocykli zn. Yamaha po hlavnej ceste prekážku náhlu, ktorej by pritom poškodený Č. nemohol zabrániť ani keby sa pohyboval v danom úseku cesty maximálne dovolenou rýchlosťou 50 km/hod. Obžalovaný I. pritom mohol zabrániť vzniku dopravnej nehody tak, keby dodržiaval citované ustanovenie § 19 ods. 4, § 2 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov a teda, keby dal prednosť oproti idúcemu motocyklu zn. Yamaha vedeného poškodeným Č., teda nezačal by odbočovať vľavo a uvedený odbočovací manéver by vykonal až po prejdení motocykla poškodeného Č. po hlavnej ceste. V tejto súvislosti neobstojí ani tvrdenie obžalovaného, že by mu vo výhľade na motocykel poškodeného Č. bránil silný slnečný jas, keďže túto skutočnosť obžalovaný vôbec neuvádzal v prípravnom konaní a túto skutočnosť začal tvrdiť až v priebehu hlavného pojednávania. Nedôveryhodne pritom súd vyhodnotil aj ďalšie tvrdenie obžalovaného I., že motocykel vedený poškodeným Č. zbadal až tesne v momente zrážky, opierajúc sa pritom o výsluch znalca B.. L. na hlavnom pojednávaní ako aj o analýzu nehodového deja, z ktorých je zrejmé, že tento motocykel musel byť pre obžalovaného viditeľný už vo vzdialenosti minimálne 100 metrov. Obžalovaný I. ďalej uviedol, že s motorovým vozidlom pred samotným odbočovaním doľava z hlavnej cesty na vedľajšiu cestu zastavil, pričom túto skutočnosť nepotvrdil nielen jeho spolujazdec, svedok G., ale ani svedok W. jazdiaci za motorovým vozidlom obžalovaného. Nemožno opomenúť ani vyjadrenie svedka W., odhliadnuc od skutočnosti, že motorové vozidlo zn. Fiat Palio striebornej farby nebolo zachytené ani na kamerovom zázname z miesta dopravnej nehody v danom časovom úseku, že takéto motorové vozidlo nespozoroval ani on. Uvedený svedok pritom aj sám vyjadril názor, že motocykel vedený poškodeným Č. sa nachádzal v takej vzdialenosti od motorového vozidla vedeného obžalovaným, že zrážke poškodený Č. ani nemohol zabrániť. Tento svedok ďalej vyvrátil aj ďalšie tvrdenie obžalovaného I., že by uvedený motocykel poškodeného videl cez zadné okná ním vedeného motorového vozidla zn. Mazda 323, ale uviedol, že motocykel spozoroval zo svojho vozidla z boku.

Z hľadiska naplnenia zákonných znakov predmetného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 Tr. zákona treba uviesť, že nesprávnou technikou jazdy obžalovaného pri vedení motorového vozidla bolo poškodenému Č. spôsobené zranenie, pričom išlo o následok spôsobený nebanlivostne. Znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a farmácie bolo pritom ustálené, že poškodený Č. pri predmetnej dopravnej nehode utrpel početné poranenia a to trieštivú zlomeninu dolnej časti pravej vretennej kosti s posunom úlomkov, zlomeninu bodcovitého výbežku pravej lakťovej kosti, medzihrboľovú a trieštivú zlomeninu strednej časti pravej stehnovnej kosti, zakrvácanie dutín klinovej kosti, viac vľavo, zlomeninu ľavej strany čeluste s posunom úlomkov, zlomeninu ľavého krídlového výbežku, stav po krvácaní z pravého ucha, náhlu stratu sluchu ľavého ucha prevodového typu, vyklíbenie vnútornej časti kľúčnej kosti, zlomeninu záhlavného hrboľa, zlomeninu pravej lopatky bez posunu úlomkov, kompletne poškodenie pravého ramenného nervového pletenca, pomliaždenie pravých pľúc, tržno - zmliazdenú ranu pravého kolena, ľahký stupeň úrazového šoku, ktoré vo svojom súhrne predstavujú polytraumu. Všetky vyššie uvedené poranenia mohli pritom vzniknúť ako pri náraze poškodeného Č. do motorového vozidla tak pri páde poškodeného Č. po zrážke s motorovým vozidlom. Keďže sa jednalo o pád motocyklistu na vozovku a náraz do vozidla, je viac ako pravdepodobné, že príčinou všetkých poranení poškodeného bol predovšetkým pád poškodeného na vozovku - náraz na vozovku hlavne pravou

stranou tela, keďže sa jedná o poranenie hlavy a väčšina poranení končatín a trupu poškodeného bola na pravej strane. Priemerná doba liečenia najzávažnejších poranení a to zlomenín stehrovej kosti a poškodenia ramenného nervového pletenca sa pohybuje v rozpätí od 5 - 6 mesiacov. Poškodený Č.Z. v dôsledku všetkých vyššie popísaných poranení bol značne obmedzený v obvyklom spôsobe života a to ako v samoobsluže, v starostlivosti o hygienu a v pohybe, pričom po celú dobu ústavnej liečby si vyžadoval pomoc ďalšej osoby. Samotný poškodený Č. sa aj na hlavnom pojednávaní vyjadril, že v čase rozhodovania súdu, teda s odstupom viac ako jedného roka od doby dopravnej nehody, potrebuje pomoc druhej osoby pri príprave stravy, pričom jednotlivé hygienické úkony a obliekanie sa už zvláda sám. Je zrejmé, že poškodený Č. utrpel pri predmetnej zrážke s motorovým vozidlom vedeným obžalovaným I. aj trvalé následky a to v podobe poranenia nervového ramenného pletenca, ktoré spôsobilo obmedzenie pohyblivosti i citlivosti hornej končatiny poškodeného Č.Í.. S vysokou pravdepodobnosťou u poškodeného nastanú aj trvalé následky v dôsledku zlomeniny pravej stehrovej kosti, čo sa prejaví v nedostatočnom napádaní na pravú dolnú končatinu. Poškodený Č. bude mať s vysokou pravdepodobnosťou aj trvalé následky v podobe následnej straty sluchu pravého ucha, pričom samotný poškodený Č. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že na ľavé ucho počuje na 60 % a na pravé ucho počuje na 80 %, keďže pri dopravnej nehode mu odlepilo ušný bubienok. Takýto komplex poranení poškodeného aj s následnými trvalými následkami v podobe poškodenia či zníženia schopností niektorých ľudských orgánov tak možno vyhodnotiť ako ťažkú ujmu na zdraví v zmysle ust. § 123 ods. 3 Tr. zákona.

Obžalovaný tak svojou nesprávnou technikou jazdy, keď začal vykonávať odbočovací jazdný manéver z hlavnej cesty vľavo na vedľajšiu cestu v momente, keď oproti nemu po hlavnej ceste priamo jazdil motocykel poškodeného Č. zn. Yamaha, ktorý uvedenej zrážke s motorovým vozidlom vedeným obžalovaným nemohol zabrániť ani v prípade, pokiaľ by jazdil v danom úseky cesty maximálne povolenou rýchlosťou, porušil ust. § 19 ods. 4 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b) cestného zákona č. 8/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov a to ako základnú povinnosť vodiča v cestnej premávke. Takýmto konaním obžalovaného I. boli pritom poškodenému Č. spôsobené poranenia opísané v skutkovej vete tohto rozsudku, ktoré možno charakterizovať ako ťažkú ujmu na zdraví. Obžalovaný tak svojím konaním po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví v zmysle ust. § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Obžalovaný zároveň tým, že uvedené motorové vozidlo zn. Mazda 323, ktoré mu v čase pred dopravou nehodou zveril poškodený Š., viedol napriek tomu, že na jeho použitie už v čase dopravnej nehody nemal súhlas, sa zároveň dopustil aj prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného bola v prípade prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona daná vo forme vedomej nedbanlivosti, keďže obžalovaný vedel, že môže svojim nerešpektovaním dôležitej povinnosti uloženej mu zákonom o cestnej premávke porušiť alebo ohroziť záujem na zdraví občanov chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že takéto porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. V prípade prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Tr. zákona forma zavinenia obžalovaného bola daná minimálne v podobe nepriameho úmyslu, keďže obžalovaný vedel, že používaním takéhoto motorového vozidla bez výslovného súhlasu poškodeného Š. môže porušiť alebo ohroziť záujem na ochrane držby motorového vozidla poškodeným Š. a pre prípad, že takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobí, bol s tým uzročený.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela (§ 34 ods. 4 Tr. zákona)

Obžalovaný je z miesta trvalého bydliska hodnotený skôr negatívne.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ súdne trestaný deväťkrát. Obžalovaný bol poslednýkrát odsúdený za prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, za čo mu bol rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2 T 2/2013 zo dňa 27.02.2013, právoplatným dňa 27.2.2013, uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka a 6 mesiacov, teda do 27.8.2014. Obžalovaný bol pred uvedeným odsúdeným ešte súdne trestaný za trestné činy podvodu, úverového podvodu, poškodzovania finančných záujmov Európskeho

spoločenstva a takisto aj za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Je potrebné zdôrazniť, že aj napriek početným odsúdeniam obžalovaný posledný trest odňatia slobody vykonal dňa 5.4.2010, pričom po výkone uvedeného trestu odňatia slobody, opierajúc sa pritom o uvedený odpis z registra trestov, sa opätovne dopúšťal rôznej trestnej činnosti.

Z evidenčnej karty vodiča mal súd za preukázané, že obžalovaný pred spáchaním predmetnej dopravnej nehody sa dopustil od roku 2007 celkovo až 8 priestupkov na úseku cestnej premávky a že mu boli celkovo 4 krát uložené tresty zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov a to ako príslušným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva PZ tak aj tunajším súdom. V dôsledku porušenia predpisov na úseku cestnej premávky bol obžalovaný I. už aj 3 krát súdne trestaný. Nemožno opomenúť aj skutočnosť, že posledného priestupkového postihnutia v cestnej premávke sa mal obžalovaný dopustiť len jeden deň pred žalovaným skutkom a jeden mesiac pred posudzovaným skutkom dňa 30.6.2013 spáchal taký priestupok na úseku cestnej premávky, za ktorý mu bola uložená pokuta až vo výške 100, eur a takisto mu bol zadržaný aj vodičský preukaz. Obžalovaný podľa vlastného vyjadrenia je pritom držiteľom vodičského oprávnenia od roku 2004.

Obžalovanému poľahčovalo, že sa k spáchaniu skutku ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní priznal a tento oľutoval (§ 36 písm. I/ Tr. zákona). Obžalovaný síce na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, pričom jeho vyhlásenie nebolo súdom prijaté, keďže obžalovaný prejavil vôľu vyjadriť sa k skutkovým okolnostiam predmetnej dopravnej nehody. Pri priznaní tejto poľahčujúcej okolnosti je však rozhodujúci vnútorný postoj obžalovaného k spáchaniu skutku a z vystupovania obžalovaného na hlavnom pojednávaní mal súd za preukázané, že k jeho spáchaniu sa obžalovaný I. priznal a svoje konanie oľutoval, pričom uvedené vyhlásenie o nepopieraní spáchania skutku podľa názoru súdu vykonal z dôvodu uvedomovania si možného uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže v predmetnej trestnej veci bol pôvodne vydaný trestný rozkaz. Na strane obžalovaného však súd zistil príťažujúce okolnosti v podobe predchádzajúcich početných odsúdení (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). U obžalovaného tak bola zistená rovnováha poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a teda v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. nebolo potrebné upravovať základnú trestnú sadzbu u toho trestného činu, podľa ktorého bolo potrebné ukladať trest. Takýmto trestným činom ako najprísnejšie trestaným trestným činom bol prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona, keďže obžalovaný svojimi konaniami naplnil skutkové podstaty viac trestných činov, z čoho vyplývala nevyhnutnosť uloženia úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa ustanovenia § 157 ods. 2 Tr. zákona možno páchatelovi tohto trestného činu uložiť trest odňatia slobody v trvaní od jedného roka do piatich rokov a to bez úpravy tejto trestnej sadzby vzhľadom na ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil závažnosť porušenia dôležitej povinnosti uloženej cestným zákonom č. 8/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov obžalovaným, keďže tento odbočujúci vľavo z hlavnej cesty nedal prednosť motocyklu poškodeného Č. jazdiaceho po hlavnej ceste, následky uvedenej dopravnej nehody v podobe závažného a trvalého poškodenia zdravia u poškodeného Č., ktorý je v mladom veku, pričom v dôsledku uvedenej dopravnej nehody sa stal aj čiastočne invalidným dôchodcom a teda má sťaženú možnosť uplatniť sa ako v pracovnom živote tak aj v súkromnom živote. Nemožno opomenúť aj skutočnosť, že obžalovaný v minulosti opakovane porušoval dopravné predpisy, v dôsledku čoho bol aj opakovane priestupkovo postihnutý. Z uvedených protiprávných konaní obžalovaného tak mal súd za preukázané zjavné nerešpektovanie základných pravidiel cestnej premávky obžalovaným. Obžalovaný sa pritom žalovaného skutku mal dopustiť počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho podmienečného odsúdenia rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2 T 2/2013 a to na začiatku trvania tejto skúšobnej doby. Vzhľadom na nevyhnutnosť uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného je postačujúci úhrnný trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 1 roka. Súdom pritom zohľadnil na strane obžalovaného predovšetkým tú skutočnosť, že vo výkone trestu bol obžalovaný pred zhruba piatimi rokmi a teda uloženie trestu odňatia slobody spojeného s obmedzením jeho osobnej slobody nad takto stanovenú dolnú hranicu by bolo pre obžalovaného, vzhľadom na jeho rodinné pomery, neprimerane prísne.

Keďže obžalovaný v predchádzajúcich 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/Tr. zákona).

Zároveň vzhľadom na to, že uvedeného trestného činu sa obžalovaný dopustil pri vedení osobného motorového vozidla, súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel. Vzhľadom na početné predchádzajúce či už trestnoprávne alebo priestupkové postihnutia obžalovaného na úseku cestnej premávky, súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného v podobe riadneho dodržiavania povinností účastníka cestnej premávky je potrebné mu uložiť tento druh trestu v prvej tretine trestnej sadzby. Z uvedeného dôvodu súd obžalovanému uložil tento druh trestu v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., ktorá si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody pozostávajúci z vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti poskytnutej poškodenému Č., súd priznal tento nárok na náhradu škody v nej uplatnenej výške 664,31 eur. Poškodenej Sociálnej poisťovni, ktorá poškodenému Č. počas jeho práceneschopnosti vyplatila nemocenské dávky vo výške 198,50 eur, súd tento nárok na náhradu škody priznal v nej uplatnenej výške.

Poškodená G. N., ktorej v dôsledku predmetnej dopravnej nehody bolo poškodené motorové vozidlo zn. Citroën Xsara, si uplatnila nárok na náhradu škody v celkovej výške 600,00 eur. Znaleckým posudkom z odboru cestnej dopravy bola ustálená výška škody na predmetnom motorovom vozidle vo vlastníctve poškodenej N. vo výške 250,00 eur. Z uvedeného dôvodu súd obžalovaného I. zaviazal na náhradu škody tejto poškodenej v znalcom ustálenej výške 250,00 eur a so zvyškom nároku na náhradu škody súd túto poškodenú odkázal na občiansko - právne konanie.

Poškodený C. Č., ktorému predmetnou dopravnou nehodou boli spôsobené početné poranenia, v dôsledku ktorých sa aj stal zatiaľ čiastočne invalidným, si uplatnil nárok na náhradu škody pozostávajúci len z hodnoty poškodenia jeho motocykla zn. Yamaha vo výške 2.007,00 eur. Keďže takúto hodnotu poškodenia motocykla zn. Yamaha ustálil aj znalec Ing. Kováč z odboru cestnej dopravy, súd v takejto výške priznal tomuto poškodenému nárok na škodu, na náhradu ktorej súd zaviazal obžalovaného I.. Súd zdôrazňuje, že poškodenému by prináležal aj nárok na náhradu škody pozostávajúci z bolestného, ktorý znalec G. D. H. z odboru zdravotníctva a farmácie ustálil na 1.025, bodov, teda vychádzajúc z hodnoty jedného bodu 16,10 eur by tak mal poškodený nárok na náhradu škody pozostávajúci z bolestného vo výške 16.502,50 eur. Neuplatnením si tohto nároku na náhradu škody v tomto trestnom konaní v rámci tzv. adhézneho konania, však nárok poškodeného nezaniká a tento si môže, avšak v príslušných premlčacích lehotách, uplatniť v občiansko - právnom konaní.

Poškodený Š. síce v prípravnom konaní ohodnotil výšku poškodenia motorového vozidla zn. Mazda 323, ktoré bez jeho vedomia používal v čase dopravnej nehody obžalovaný I. na sumu 500, eur, ale uvedené motorové vozidlo nechal opraviť a predovšetkým si výslovne neuplatnil nárok na náhradu škody, teda riadne a včas do skončenia vyšetrovania v predmetnej trestnej veci. Poškodená O. L., majiteľka predmetného motorového vozidla, si zas výslovne neuplatnila nárok na náhradu škody. Z uvedeného dôvodu o nárokoch týchto poškodených nebolo rozhodované.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak

toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chyba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.